

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

99. An tempore pestis licitum sit ministrare Eucharistiam infirmis in cochleari argenteo. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. res. 114. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

ristia possit ministrari. Quod si Medicus absit, quia forte oppidum exiguum est, vel alia de causa, non timerem Eucharistiam porrigere, cum tunc prudenter iudicaret vomitum cessasse, licet non omnino, in melius tamen abire, saltem per tempus opportunum, quo prudenter possit iudicari, nec etiam intra aliam horam rediturum vomitum. Sic censent Medici doctiores, quos consului in hac Curia Mantuanæ vnicæ verò spatium sufficiens est, quo species sacramentales digeri possent, quod si contingat statim sumpta facta buccella vomitum redire, per accidens erit & euenire possit, etiam si infirmus nunquam vomitum passus fuisset, tuncque Eucharistia accipitur, & in sacro aliquo loco reponatur, & postquam constat verisimiliter corruptas iam esse sacras species, in Sacarium proiciatur.

RESOL. XCVIII

An in articulo mortis, si laicus non possit deglutire particulam Hostiæ, ministranda sit ei species sanguinis? Et aduertitur, si contingat Sacerdotem sacrificantem mori post consecrationem, & ante sumptum sanguinem, nullumque adesse Sacerdotem, à quo possit assumi, posse laicum sumere sanguinem, si seruari non possit nisi cum periculo acceperent, & corrumpentur, aut in manus Infidelium deuenirent, aut aliquid simile. Ex part. 3. tract. 3. Ref. 34.

cerdotem à quo possit consumi, posse laicum sumere sanguinem, si seruari non possit, nisi cum periculo, ut species acceperent, & corrumpentur, aut in manus infidelium deuenirent, aut aliquid simile. Ita Vasquez in 3. part. tom. 3. disp. 216. cap. 4. n. 47. & alij vs supra.

RESOL. XCIX.

An tempore pestis licitum sit ministrare Eucharistiam infirmis in cochleari argenteo. Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 114.

§. 1. Affirmatiuè respondet Venerus in examine Episc. lib. 4. cap. 46. n. 47. vbi sic ait, S. Sacramentum potest poni super cochlear argenteum, dari infirmis ne Sacerdos manu tangat infirmum, & inficietur; & hanc sententiam tanquam probabilem videtur admittere Bartholomæus Gauantus in enchirid. Episc. ver. Pestis, n. 7.

2. Sed merito hoc fieri prohibetur in Aliis Mediol. Eccles. de cura pestilen. cap. 1. §. n. 2. & rationes adducit Chapeauilla de sacram. Euch. ministr. temp. pest. quest. 33. & 34. Marchinus de bello diuino part. 3. c. 5. num. 6. & Bonacina de Sacram. disp. 4. sect. 6. punct. 3. n. 10. vnde annis elapsis in peste Panormitana affirmatiua sententia in praxi minimè admissa fuit.

RESOL. C.

An peste laboranti prope mortem liceat ministrare Eucharistiam super folium pagine, & postea illud comburere? Ex part. 5. tr. 3. Ref. 50.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docet nouissimè Iacobus Mancinus in tract. visitandi infirmos, prol. 8. dub. 18. vbi sic ait. Non erit incongruum cum decenti instrumento, & debita reuerentia absque scandalo hoc sacramentum tempore pestis ministrare. Accedit vsu assiduus, quem tenet Reuerendissimus Dominus D. Petrus de Marchis, Archiepiscopus Smyrn. in sua Diocesi, in qua assidue pestis vrget, & tunc huiusmodi. Post illorum confessionem Sacerdos ponit reuenter particulam consecratam super foliū pagine albæ extensæ super scabellum ad id paratum, & dictis verbis, Domine non sum dignus &c. infirmus accedit, & lingua particulam reuenter sumit, accipitque purificationem. Interim Clericus candela accensa in summitate virgæ paginam comburit, quem usum probabilem puto, tutæque conscientia teneri posse tempore pestis tantum, & nouissimè Iacobus Marchantius de Sacram. tract. 6. de Extr. v. n. l. 3. fol. 388 alios modos ponit, & approbat ministrandi Eucharistiam infectis absque quod imponatur ori ab ipso Sacerdote.

2. Sed ego in 4. part. tract. 4. resol. 114. similes modos ministrandi Eucharistiam infirmis reprobauit, tanquam irreuerentes huic venerabili Sacramento, & idèd pro negatiua sententia vbi supra adduxi Chapeauillam, Marchinum & alios, quibus nunc addo Bartholomæum à S. Paulo de sacram. Euch. lib. 3. quest. 212. vbi sic ait. Infertur non esse licitum tempore pestis Eucharistiam in loco decenti ponere, ut inde ab ipsis peste infectis ore, vel propriis manibus capiatur. Et ratio est, quia hoc est contra vsum & praxim Ecclesiæ, quæ praxis, vsus, mos, & consuetudo Ecclesiæ vim legis habet, & quia in maximam cedit irreuerentiam tanti sacramenti. Sic ille. Nec auctoritas Possenini pro contraria sententia adducta multum valet. Nam ipse in cap. 9.

Sup. hoc le. ge doctina Ref. seq.

Que hic est Ref. antec. dons.

Sup. hoc in tom. 3. tr. 1. Ref. 1. §. Potest etiam infirmi scilicet. & seq. & in Ref. 49. §. Sed si, & seq. & in alio §. eius not.

Sup. his enim vno vel a. supra in line Ref. 53. & signante in alio §. eius annot.

Sup. hoc supra in tr. 1. Ref. 238. in fine, & in to. 3. tr. 1. Ref. Tom. II,